Dosarul: nr.2r-997/25(2-25059862-02-2r-20052025)
Instanța de fond: Judecătoria Hîncești (sediul Central), judecător - M. Angheluță

D E C I Z I E

05 iunie 2025 municipiul Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Avînd în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Marina Anton
Judecătorii: Constantin Roșca și Dorin Dulghieru

examinând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de ***** împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 02 mai 2025, emisă în cauza civilă, la cererea depusă de ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie, împotriva acțiunilor agresorului *****, -

C O N S T A T Ă:

Poziția instanței de fond:

1. La data de 02.05.2025, ***** s-a adresat în instanța de judecată cu cerere cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie, împotriva acțiunilor agresorului *****, pe un termen de 90 de zile, cu obligarea ultimului: de a sta departe de locul aflării victimei, la o distantă ce ar asigura securitatea victimei și copiii acesteia, *****; obligarea de a nu contacta victima, copii acesteia și alte persoane dependente de ea, interzicerea de a vizita locul de muncă și de trai al victimei, obligarea până la soluționarea cazului, de a contribui la întreținerea copiilor minori în comun cu victima, obligarea de a plăti cheltuielile și daunele cauzate prin actele sale de violență, inclusiv cheltuielile medicale și cele de înlocuire sau reparare a bunurilor distruse sau deteriorate.
2. Prin încheierea Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 02 mai 2025, s-a admis parțial cererea depusă de ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie, împotriva acțiunilor agresorului *****.
3. S-a eliberat ordonanță de protecţie în favoarea victimei ***** și copiilor minori Grtosu Dumitru și Grosu Anastasia pentru un termen de 40 zile, fiind aplicate asupra lui ***** următoarele măsuri:

- obligarea lui ***** de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei și anume 300 m, excluzând orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia, *****; interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima, *****;

- interzicerea lui ***** să se apropie de Centrul Raional Maternal „Pro-Femina”, amplasat în *****;

- obligarea lui ***** de a contribui la întreţinerea copiilor pe care îi are în comun cu victima, *****.

- S-a obligat agresorul ***** de a participa la un program special de consiliere psihologică necesar pentru reducerea violenței sau dispariția ei în cadrul Asociației Obștești Centrul Național de Formare Asistență și Consiliere din Chișinău, str. Sarmisegetusa 43.

4. La data de 14.05.2025, ***** a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 02 mai 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie.

Argumentele părților:

5. În motivarea cererii de recurs, s-a invocat că, încheierea contestată este neîntemeiată, prin urmare pasibilă anulării.

6. Menționează că, nu a fost informat despre data, locul și ora ședinței de judecată, cauza a fost examinată în lipsa sa.

7. Consideră că, instanța de fond urma să respingă cererea privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie din motiv că, recurentul nu a agresat-o fizic și nici psihic pe ***** și nici copiii minori *****.

8. Notează că, la materialele cauzei nu există probe pertinente în privința victimei și agresorului, din care instanța de fond putea concluziona existența pericolului real, iminent și imediat din partea agresorului.

9. La materialele cauzei nu există probe ce ar confirma faptul comiterii unor tratamente față de ***** și copiii minori *****, precum și nu au fost prezentate probe din care s-ar putea concluziona asupra existenței pericolului real, iminent și imediat din partea agresorului.

10. Astfel, consideră că, nu sunt premise legale pentru admiterea cererii depuse și aplicării unor măsuri cu caracter de protecție.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

11. În conformitate cu prevederile art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

12. La caz, încheierea Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 02 mai 2025 a fost contestată cu recurs de către ***** la data de 14.05.2025, iar astfel, Colegiul civil constată că, recursul declarat este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

13. Analizând argumentele invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil al Curții de Apel Centru consideră recursul pasibil respingerii cu menținerea încheierii recurate, reieșind din următoarele considerente.

14. În acord cu prevederile art.424 alin.(1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

15. În conformitate cu prevederile art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

16. Potrivit art.427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

17. Dint textul art. 2 CPC se desprinde că, procedura de judecare a cauzelor civile în instanțele judecătorești de drept comun este stabilită de Constituția Republicii Moldova, de hotărârile şi deciziile Curții Europene a Drepturilor Omului, de hotărârile Curții Constituționale, de prezentul cod şi de alte legi organice. Normele de drept procedural civil din alte legi trebuie să corespundă dispozițiilor fundamentale ale Constituției Republicii Moldova şi prezentului cod.

18. În conformitate cu prevederile art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

19. Potrivit art.32 alin.(1) CPC, nimeni nu poate fi lipsit, fără consimțământul său, de dreptul la judecarea cauzei sale de către o instanță sau de judecătorii în a căror competentă cauza respectivă este dată prin lege, cu excepția cazurilor expres stabilite de prezentul cod.

20. La caz, Colegiul civil a stabilit că, la data de 02.05.2025, ***** s-a adresat în instanța de judecată cu cerere cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie, împotriva acțiunilor agresorului *****, pe un termen de 90 de zile, cu obligarea ultimului: de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei și copiii acesteia, *****; obligarea de a nu contacta victima, copii acesteia și alte persoane dependente de ea, interzicerea de a vizita locul de muncă și de trai al victimei, obligarea până la soluționarea cazului, de a contribui la întreținerea copiilor minori în comun cu victima, obligarea de a plăti cheltuielile și daunele cauzate prin actele sale de violență, inclusiv cheltuielile medicale și cele de înlocuire sau reparare a bunurilor distruse sau deteriorate.

21. Prin încheierea Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 02 mai 2025, s-a

admis parțial cererea depusă de ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie, împotriva acțiunilor agresorului *****.
22. S-a eliberat ordonanţă de protecţie în favoarea victimei ***** și copiilor minori Grtosu Dumitru și Grosu Anastasia pentru un termen de 40 zile, fiind aplicate asupra lui ***** următoarele măsuri: obligarea lui ***** de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei și anume 300 m, excluzând orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia, *****; interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima, *****; interzicerea lui ***** să se apropie de Centrul Raional Maternal „Pro-Femina”, amplasat în *****; obligarea lui ***** de a contribui la întreţinerea copiilor pe care îi are în comun cu victima, *****. S-a obligat agresorul ***** de a participa la un program special de consiliere psihologică necesar pentru reducerea violenței sau dispariția ei în cadrul Asociației Obștești Centrul Național de Formare Asistență și Consiliere din Chișinău, str. Sarmisegetusa 43.
23. La data de 14.05.2025, *****a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 02 mai 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie.
24. În circumstanțele prezentei spețe, Colegiul civil reține că, prima instanță just și întemeiat a concluzionat despre necesitatea admiterii parțiale a cererii privind aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie pentru un termen de 40 zile, reieșind din următoarele considerente.
25. Astfel, din lucrările dosarului, Colegiul civil a stabilit că, ***** s-a aflat în relații de concubinaj cu *****, care la data de 18.04.2025 a manifestat față de aceasta un comportament agresiv, afectând în mod direct starea emoțională acesteia.
26. Tot din materialele cauzei reiese că, victima ***** cu copiii minori *****, se află internată într-un centru de plasament, Centrul Raional Maternal ”Pro-Femina”, amplasat în *****
27. Colegiul reține că, în ședința de judecată a instabței de fond, reprezentanții Autorității Tutelare Hîncești, Popescu Doina și Talmaci Irina, au solicitat admiterea cererii în sensul formulat, indicând că în urma vizitei la domiciliul familiei, au constatat că acolo se aplică violența fizică și psihologică.
28. În circumstanțele enunțate, Colegiul consideră că, instanța de fond just a constatat că, comportamentul agresorului are un impact negativ asupra victimelor, considerând necesar intervenirea autorității publice în scopul preîntâmpinării pericolului asupra securității vieții, sănătății și bunăstării victimelor speței.
29. Conform art.2 Legii nr.45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie violență în familie reprezintă acte de violență

fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral. Totodată, violență fizică reprezintă vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trîntire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar. Concomitent, violența psihologică, în sensul legii, reprezintă impunere a voinței sau a controlului personal; provocare a stărilor de tensiune şi de suferință psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, șantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, amenințări verbale, afișare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice, neglijare; implicare în viața personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenție, inclusiv în locuința familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere şi/sau creare a impedimentelor în realizarea profesională ori interzicere şi/sau creare a impedimentelor în realizarea programului educațional în instituția de învățămînt; persecutare prin contactarea sau încercarea de a contacta prin orice mijloc sau prin intermediul altei persoane victima căreia i s-a cauzat o stare de anxietate, frică pentru siguranța proprie ori a rudelor apropiate, fiind constrânsă să-şi modifice conduita de viață; deposedare de acte de identitate; privare intenționată de acces la informație; alte acțiuni cu efect similar.

30. Potrivit art.3 Legii menționate, subiecți ai violenței în familie sînt agresorul şi victima membri ai aceleiași familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sînt: a) în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă şi curatelă, în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinți şi copii; b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

31. În conformitate cu prevederile art.13 alin.(1)-(2) al Legii sus-numite, (1) Cererea despre comiterea actelor de violență în familie se depune: a) la organele de poliție; b) în instanță de judecată; c) la organul de asistență socială şi de protecție a familiei şi copilului; d) la autoritatea administrației publice locale. (2) Cererea se depune la locul: a) de domiciliere al victimei; b) temporar de reședință al victimei dacă aceasta a părăsit domiciliul pentru a evita continuarea violenței directe; c) de reședință al agresorului; d) în care victima a căutat asistență; e) în care a avut loc actul de violență. Potrivit alineatului (2^1) același articol, cererea pentru eliberarea ordonanței de protecție se depune de către victimă personal sau prin reprezentant.

În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din cauză de sănătate, vîrstă, alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea pentru eliberarea ordonanței de protecție poate fi depusă, în interesele victimei, de către organul de poliție, organul de asistență socială sau de procuror. Cererea pentru eliberarea ordonanței de protecție în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia este instituită o măsură de ocrotire judiciară poate fi depusă de autoritatea tutelară locală sau de procuror şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.
32. Potrivit art.15 al Legii precitate, (1) Instanța de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii, o ordonanță de protecție, prin care poate oferi asistență victimei şi copiilor ei, aplicând agresorului următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuința comună ori de a sta departe de locuința victimei, fără a decide asupra modului de proprietate asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță ce ar asigura securitatea acesteia, excluzând şi orice contact vizual cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) obligarea, pînă la încetarea măsurilor de protecție, de a contribui la întreținerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; g) limitarea drepturilor în privința bunurilor aflate în posesia şi folosința victimei; h) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere pentru reducerea violenței sau pentru înlăturarea ei; j) interzicerea de a păstra şi purta armă. (1^1) Măsurile de protecție prevăzute la alin.(1) lit.a)-d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică. În acest caz, prevederile art.271^1 se aplică în mod corespunzător. (1^2) Victima sau, după caz, membrii familiei acesteia pot purta un sistem electronic de supraveghere care permite verificarea respectării obligației de către agresor, exprimându-și în formă scrisă acordul în această privință. (2) Ordonanța de protecție se comunică imediat subdiviziunii teritoriale a poliției şi organului de probațiune din raza unității administrativ-teritoriale în care îşi are domiciliul agresorul, iar acestea, la rândul lor, asigură informarea neîntârziată a agresorului privind măsurile aplicate. În cazul eliberării ordonanței de protecție în privința copilului, este informată şi autoritatea tutelară teritorială. (2^1) În cazurile în care ordonanța de protecție a fost eliberată în perioada de acțiune a ordinului de restricție de urgență, interdicțiile stabilite prin ordinul de restricție încetează odată cu aplicarea măsurilor de protecție dispuse prin ordonanța de protecție. (3) Măsurile de protecție prevăzute la alin.(1) se aplică pe un termen de până la 3 luni, pot fi revocate în condițiile prezentei legi şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute în ordonanța de protecție. (4) Aplicarea măsurilor de protecție nu împiedică inițierea procedurii de divorț,

partajării averii comune, decăderii din drepturile părinteşti, luării copilului fără decădere din drepturile părinteşti şi altor acţiuni prevăzute de legislaţia în vigoare. (4^1) Pe perioada acţiunii ordonanţei de protecţie în privinţa victimei cu copii, indiferent dacă copiii sunt incluşi sau nu în ordonanţa de protecţie, aceştia se vor afla cu părintele-victimă. La solicitarea părintelui-agresor, vizitarea copilului poate avea loc conform unui program aprobat de către autoritatea tutelară teritorială. (5) Supravegherea îndeplinirii măsurilor stabilite în ordonanţa de protecţie ţine de competenţa organului de poliţie şi a organului de probaţiune în modul prevăzut de lege. În cazul aplicării măsurii specificate la alin.(1) lit.j), organul de poliţie ridică imediat armele şi muniţiile de la agresor.

33. Potrivit art.278^5 CPC, în cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se indică circumstanţele actului de violenţă, intensitatea, durata, consecinţele suportate şi alte circumstanţe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protecţie.

34. Conform prevederilor art.278^7 CPC, (1) instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea. (2) În cazul admiterii cererii, instanţa emite o ordonanţă de protecţie, prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună sau de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare şi dreptului de dispoziţie asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) obligarea, pînă la soluţionarea cazului, de a contribui la întreţinerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei; g) limitarea drepturilor în privinţa bunurilor comune cu victima; h) stabilirea unui regim temporar de vizitare a copiilor săi minori; i) interzicerea de a păstra şi a purta armă. (2^1) Măsurile de protecţie prevăzute la alin.(2) lit.a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege. (2^2) Victima sau, după caz, membrii familiei acesteia pot purta un sistem electronic de supraveghere care permite verificarea respectării obligaţiei de către agresor, exprimându-şi în formă scrisă acordul în această privinţă. (3) Măsurile de protecţie se aplică pe un termen de pînă la 3 luni.(4) Instanţa remite de îndată ordonanţa de protecţie poliţiei, organului de probaţiune şi altor instituţii sau persoane care, conform legii, sunt

responsabile de implementarea măsurilor de protecție spre executare imediată. (5) Ordonanța de protecție se execută în conformitate cu legislația în vigoare.
35. Astfel, raportând prevederile acestor norme la circumstanțele speței, Colegiul civil conchide că, concluzia primii instanțe privind aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului *****, pe un termen de 40 zile, este una justificată, or, se constată cu certitudine că aceasta este subiect al violenței în familie, aflându-se în relații de concubinaj cu victima violenței în familie.
36. În același context, alegațiile recurentului ***** vizavi de raționamentul aplicării măsurilor de protecție sunt lipsite de temei, or, comportamentul agresorului confirmat prin materialele cauzei are un impact negativ asupra victimei, fiind expusă riscului şi influenței psihice și fizice.
37. Totodată, Colegiul menționează că, la cererea de recurs nu au fost anexate careva probe în vederea demonstrării poziției sale și astfel, se consideră argumentele acestuia ca declarative.
38. În acest sens, Colegiul accentuează că, scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericol viața şi sănătatea victimelor, în asigurarea de urgență a protecției victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra victimelor şi/sau asupra altor membri ai familiei.
39. Mai mult, în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, declarația independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție.
40. Drept urmare celor expuse, normele pertinente şi jurisprudența CtEDO, Colegiul reiterează că în speță concluzia instanței de fond este una corectă în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate și în această Colegiul subliniază că, potrivit principiului preeminenței dreptului, condiție sine qua non a unui proces echitabil în sensul art.6 al Convenție, pricinile civile se soluționează în temeiul Legii, potrivit regulilor stabilite la art.12 CPC. Or, admiterea de către instanță a altor principii de soluționare a pricinilor civile decât cele stabilite de Lege este contrară exigențelor de echitate a procesului, având drept consecință încălcarea drepturilor participanților la proces, art.art.9, 20, 22, 26 CPC.
41. În această ordine de idei, Colegiul notează că, instanța trebuie să întreprindă toate acțiunile procedurale prevăzute de lege, avându-se în vedere faptul că de corectitudinea şi succesivitatea acestor acțiuni, depinde în mare măsură cum va fi asigurată persoanei interesate apărarea dreptului civil încălcat.
42. Instanța reține în acest sens că respectarea principiului preeminenței dreptului constituie una din exigențele unui proces echitabil în sensul art.6 par.(1) din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale (Roşca c. Moldovei, nr.6267/02 din 22.03.2005, par.24, f.d.28).
43. Inserat în preambulul Convenției Europene şi Statutul Consiliului Europei,

constituind în același timp atât un important impuls la adoptarea Convenției (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cât şi parte integrantă a Convenției în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenției de la Viena, nu poate fi neglijat la soluționarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 CPC.

44. Conform dispozițiilor art.1 alin.(3) al Constituției Republicii Moldova, în lumina interpretărilor date în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, (hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 19.01.1998, publicată în Monitorul Oficial nr.12-13/8 din 19.02.1998), una din caracteristicile constituționale ale statului de drept o constituie obligațiunea statului, autorităților lui publice, instituțiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuțiilor lor stabilite de Constituție şi Legi, iar instanța de judecată nu constituie o excepție în acest sens.

45. Reținând obligația instanței de a asigura preeminența dreptului în sensul definit de Constituție şi practica internațională, reieșind din cele expuse mai sus, dat fiind că încheierea primei instanțe este întemeiată, iar argumentele recurentului sunt nefondate, Colegiul civil ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat şi a menține încheierea recurată.

46. În conformitate cu prevederile art.427 lit.a), art.428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de *****.

Se menține încheierea Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 02 mai 2025, emisă în cauza civilă, la cererea depusă de ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie, împotriva acțiunilor agresorului *****.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,
Judecătorul Marina Anton

Judecătorii: Constantin Roșca

Dorin Dulghieru